

Παράκληση εις τον Άγιον Ιωάννην Μαξίμοβιτς

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτησα. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς
χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶνί τό ἔλεός Σου,
ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον,
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό

ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἐξ ἀντλήματος αὐτοῦ τῆς καρδίας πᾶσιν ἐκβλύζοντα κρουνοὺς ἀειζώους χαρίτων εὐφημήσωμεν ἐκθύμως πιστοί, ἱεράρχην ὄσιον, θεαυγῆ Ἰωάννην, τὸν ἀκολουθήσαντα ἀποστόλων ταῖς τρίβοις ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις καὶ ψυχὰς διψώσας ἄρτι τὸν Κτίστην ποτίσαντα.

Δόξα. Τό αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εὐθύς ἀναγινώσκομεν τὸν Ν΄ ψαλμόν.

Ψαλμός ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια

τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ἦῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· “Ἰωάννη, χαρᾶς πλήσον θείας σὸν ἰκέτην. Χ.”

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰλέωσαι Κύριον καὶ Θεόν ἡμῖν, Ἰωάννη, τοῖς τιμῶσί σε εὐλαβῶς ὡς νέον φωστήρα Ἐκκλησίας καὶ ἀποστόλων τῶν θείων ὁμόζηλον.

Ὁράισμα νέον ἱεραρχῶν, σοφέ Ἰωάννη, καθωράισον ἀρεταῖς εὐχαῖς σου θερμαῖς ἡμῶν καρδίας τῶν ἀνυμνούντων τήν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἀξίωσον δόξης τῶν οὐρανῶν ἡμᾶς, Ἰωάννη, τούς προστρέχοντας ἀκλινῶς σὴ χάριτι, ἦν, δεδοξασμένε, ἀφθόνως εὐρες, ὡς σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νικήτορας δεῖξον κατὰ παθῶν ἡμᾶς χαμαιζήλων μεγαλύνοντας ἐν χορῷ εἰς πάντας σε, Μῆτερ, τούς αἰῶνας. Θεογεννητορ ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νῦν λαμπρῶς, Ἰωάννη, νεοφανές πίστεως ἄστρον ἐκ Ῥωσίας ἐκλάμπαν σέ μεγαλύνοντες βοῶμεν· ἐκδυσωπῶν μὴ διαλίπης φωτίσαι Ἰησοῦν νεότητα φέγγει τοῦ Πνεύματος.

Ἡλιόφωτον σέλας τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, τῆς Ὁρθοδοξίας φῶς μέγα πᾶσιν, ἀπλώσαντα ἐν ἀγνωσίας σκιᾷ κειμένοις, σκέδασον τάχος, Ἰωάννη, ζόφωσιν τῶν προστρέχόντων σοι.

Χαριτώνυμε πάτερ, ἱεραρχῶν καύχημα, Ἰωάννη, βράβευε πᾶσι σέ μεγαλύνουσιν ἰσχύν συντρίψαι ἐχθροῦ τοῦ μισοκάλου ἐνέδρας, ὁ αὐτοῦ τήν δύναμιν θραύσας ἀγῶσί σου.

Θεοτοκίον.

Ἀπαθείας με δεῖξον, Μῆτερ Θεοῦ, νήψεως καί εὐχῆς ἀόκνου πυξίον τόν ἀνυμνοῦντά σε ὡς ὑπερόπτιν παθῶν καί ἐγρηγόρσεως λύχνον, πάναγνε Παντάνασσα, κόσμου διάσωμα.

Χαρίτωσον τούς σούς ἰκέτας πρεσβείαις σου διαθέρμοις, χαριτώνυμε, πρός Θεόν, τόν πᾶσι παρέχοντα ἀφθόνως τά πρόσφορα, Ἰωάννη.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενεῖα, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Σοφίας Θεοῦ τόν σύνοικον τιμήσωμεν σεπτῶν ἀρετῶν ὡς ὄλβον πολυτίμητον, Ἰωάννην ὄσιον, κεκλημένον ἐν βίῳ Μαξίμοβιτς, καί τάς αὐτοῦ πρεσβείας πρός Θεόν πιστῶς τάς ἐνθέρμους ἐκζητήσωμεν.

ᾠδή δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ραθυμίαν ἐκδίωξον, Ἰωάννη μάκαρ, τῶν εὐφημούντων σε ὡς λαμπάδα ἐγρηγόρσεως καί διπλῆς ἀγάπης λύχνον πάμφωτον.

Ἀνυμνοῦντες τούς πόνους σου πρός τῶν ὀρθοδόξων ἀρχῶν διάδοσιν, Ἰωάννη, δυσωποῦμέν σε· στήριξον ἡμᾶς ὀρθῶ φρονήματι.

Σκοτομήνην ἀπέλασον τῶν παθῶν ἰκέτας σου κατατρύχουσαν, Ἰωάννη θεοτίμητε, νεαυγές φωστήρ Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε Δέσποινα, βεβορβορωμένην ψυχὴν τοῦ δούλου σου νάμασί σου ἀποκάθαρσον πρεσβειῶν πρός Τόκον σου τόν πάνσεπτον.

ᾠδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Λάμπρυνον στολήν τῆς ψυχῆς μου ἰκεσίαις σου, Ἰωάννη, πρός τόν μόνον τάς ψυχάς διασῶζειν τῶν προσφύγων σου δυνάμενον.

Ἦσχυνας ἐχθρόν βροτοκτόνον τῆ ἀμέμπτω σου, Ἰωάννη, ἐπί γῆς διαγωγή, πρεσβευτά ἡμῶν θερμότατε πρός Κύριον.

Στυλος ἀρῥαγῆς πεφηνῶς ὀρθοῦ φρονήματος, Ἰωάννη, κλονουμένων τάς ψυχάς ἰκετῶν στηρίζεις χάριτος τῆς θείας σου.

Θεοτοκίον.

Ὅμβρισον ἡμῖν ὑετόν τῆς προστασίας σου, Θεοτόκε, δροσοβόλοις προσευχαῖς Ἰωάννου, ἱεράρχου τοῦ οἰκτίρμονος.

Ὡδή ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων σε ἀειρῥύτων χεῖμαρρόν, Ἰωάννη, σωστικῆς ἀπαθείας γιγνώσκοντές σε πιστῶν αἱ χορεῖαι ἀποζητοῦμεν πιεῖν ὕδωρ χάριτος τῆς σῆς πλουσίας οἱ κακῶς ἐν τοῖς πάθεσι κατατρυχόμενοι.

Θεόσοφε ἱεράρχα, σπεύδοντες, Ἰωάννη, σαῖς ἐνθέρμοις πρεσβείαις ἀναβοῶμεν· σοφίας ἐνθέου ἡμᾶς ἀσόφους ἀνάδειξον τάχιστα, ὁ ἐποφθείς τοῦ πανσθενοῦς Παρακλήτου ταμεῖον ασύλητον.

Ἐπίβλεπον, Ἰωάννη ὄσιε, ἐφ' ἡμᾶς τούς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην καὶ πέμψον πᾶσιν ἐξ ὕψους σῆς δόξης ἡμῖν ἀφθόνως ἐν βίῳ τά πρόσφορα, ὁ διαλάμπας ὡς ἀστήρ ἀγαθῶν τῶν ἐνύλων στερήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τραύματα καὶ οὐλάς τοῦ σώματός μου, Παρθένε, φαρμάκω σῆς ἀκλινοῦς προστασίας καὶ ἀρωγῆς, Μητέρα Θεογεννήτρια, τόν μόνον πάντων ἱατρόν, Ἰησοῦν, ἡ ἀφράστως κυήσασα.

Χαρίτωσον τούς σούς ἰκέτας πρεσβείαις σου διαθέρμοις, χαριτώνουμε, πρὸς Θεόν, τόν πᾶσι παρέχοντα ἀφθόνως τά πρόσφορα, Ἰωάννη.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τόν ταπεινόν, ἀγαθόν καὶ ἡσύχιον νῦν εὐλαβῆ ἱεράρχην τιμήσωμεν ὡς ἀπλανῆ τῶν πιστῶν κατευθύντορα πρὸς οὐρανοῦς, Ἰωάννην Μαξίμοβιτς, ἡμῶν ἐν δεινοῖς ἀντιλήπτορα.

Προκείμενον: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στ.: Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ι´ 9 - 16

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν

ὕπερ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὦν ποιμὴν, οὐδ' οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ· ἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἰωάννη ὄσιε, νεολαμπές ἀρχιθῦτα Ὁρθοδόξου πίστεως, τῆς Ρωσίας βλάστημα ἱερώτατον καὶ τερπνόν λείριον καθαρᾶς καρδίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν Κύριον, Οὐ ὠμολόγησας κλῆσιν πάσης κτίσεως πέρασι, Μαξιμοβίτς θειότατε, ρύου ἐμπηρείας τοῦ ὄφους σέ τούς ἀνυμνοῦντας ὡς ἄφθονον θαυμάτων ποταμόν καὶ ἰαμάτων ἀκένωτον κρήνην, θεοστήρικτε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Καὶ ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

Ὠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀρχιθῦτα θεόφρον, θαυμαστέ Ἰωάννη, ὁ τὴν σκοτόμαιναν ἀγέλης σοι λαχούσης σκεδάσας διδασμάτων ἀστραπαῖς σου, διάλυσον καὶ πάντων σῶν ὑμνητῶν ἀνομημάτων ζόφον.

Στηριγμός ἀδυνάτων καὶ καμνόντων ἀκέστωρ ὑπάρχων τάχιστος ἀεὶ ἐπιστηρίζων μὴ παύση τούς τιμῶντας τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου, καὶ φρόνημα τό ὀρθόν, ὃ ἐπεδείκνυς πᾶσι.

Σέ ἀγώνων ἐνθέων μαχητὴν τροπαιοῦχον, ἱεροφάντορα σεμνόν καὶ ποιμενάρχην ἀνύστακτον ἐν ὕμνοις καταστέφομεν πάντοτε καὶ σὰς ἐνθέριμους λιτάς ζητοῦμεν, Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Οὐ παυόμεθα, Μῆτερ, καθ' ἐκάστην ὑμνοῦντες τά μεγαλεῖα σου καὶ σπεύδοντες ἐν δίναις τῇ σῇ ἐπιστασία, Θεοτόκε πανύμνητε, καταφυγὴ εὐσεβῶν καὶ θεία

προστασία.

Ὦδή η΄. Τόν Βασιλέα.

Νῦν ὡς θαυμάτων, θεοειδές Ἰωάννη, ἀνυμνοῦντες ταμεῖον βοῶμεν· ἀλγηδόνας παῦσον σέ ἐπικαλουμένων.

Ἴσθι ἀκέστῳ καί ἀρωγός, Ἰωάννη, ταχινός τῶν ζητούντων σὴν χάριν, ζηλωτά ἁγίων Κυρίου ἀποστόλων.

Κλίμακα θείαν τῶν ἀρετῶν, Ἰωάννη, ἀνελθὼν σῆς σαρκός ταπεινώσει, ἀρεταῖς με πλησον εὐχαῖς σου ἀσιγήτοις.

Θεοτοκίον.

Ἐπάκουσόν μου καί δαψιλῶς τὴν σὴν χάριν πέμψον πᾶσι σοῖς δούλοις, Παρθένε, μακαρίζουσί σε, Κυρία Θεοτόκε.

Ὦδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Τῶν Ὁρθοδόξων δῆμοι νῦν ἀξιοχρέως ἀνευφημοῦντες σὴν πάνσεπτον κοίμησιν σὰς ἰκεσίας πρὸς Κτίστην ἀπεκδεχόμεθα.

Ἡμέραν σωτηρίας ἐξανάτειλόν μοι σέ, Ἰωάννη, τῷ νῦν μακαρίζοντι ὡς φωτοπάροχον σέλας Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Νικήτορας ἐν μάχαις δεῖξον, Ἰωάννη, κατὰ τοῦ πλάνου τοὺς ὕμνοις τιμῶντάς σε ὡς νικηφόρως ἀγῶνα τόν σόν τελέσαντα.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας πλησον, Θεοτόκε, τῶν εὐλαβῶς Ἰωάννου τά σκάμματα ὑμνολογούντων καί πόθῳ μακαριζόντων σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις, ἱεράρχα νεοφανές, μάκαρ Ἰωάννη, ταπεινώσεως κορυφή, χαίροις, ὁ ἀνύσας οὐρανοδρόμον ἄρτι πορείαν καὶ θαυμάτων κρήνη γενόμενος.

Τόν βλαστόν Ῥωσίας τόν ἱερόν, τόν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Ἰωάννην, Ἀμερικῆ καὶ Εὐρώπῃ ἄρτι, Ὁρθοδοξίας κρίνα ἀνθήσαντα εὐσχήμως ἀνευφημήσωμεν.

Ἐχων παρρησίαν πρὸς τόν Θεόν, Ὡπερ ὀλοψύχως διηκόνησας καὶ καλῶς ἄρνας Οὗ πρὸς πόλον ὠδήγησας, δυσώπει Αὐτόν μοι, Ἰωάννη, πέμψαι ὑγίειαν.

Χαίροις, τῶν Ἑλλήνων τῶν εὐλαβῶς ἐν Μοναστηρίῳ κατοικούντων ὁ λειτουργός, χαίροις, Ἰωάννη, ἐν δυσχειμέροις χρόνοις αὐτῶν παρηγορία καὶ θεῖον στήριγμα.

Χαίροις κοσμιότης ἱεραρχῶν, ἱεραποστόλων νέον εὖχος καὶ θησαυρός

δωρημάτων θείων, τρισμάκαρ Ἰωάννη, ἀφθόνως ὁ ἐλκύσας χάριν τοῦ Πνεύματος.

Φρούρει, χαριτώνυμε, τούς πιστῶς μέλποντας σὴν μνήμην, Ἰωάννη θεοειδές, τῆς Ῥωσίας γόνε, Μαξιμόβιτς θεόφρον, καὶ σπεύδοντας λιταῖς σου πρὸς τὸν Θεάνθρωπον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστίν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἰωάννη Μαξιμόβιτς, ἀγγελόμορφε, ἱεραρχῶν θεοφόρων καὶ διδασκάλων σοφῶν ἐκλαμπάντων ἄρτι σάπφειρε πολύτιμε, ὡς Ὁρθοδόξων ἀσκητῶν καλλονὴν καὶ ποταμόν ἀστείρευτον θαυμασίων σέ ἀνυμνοῦντες εὐχὰς σου θερμὰς πρὸς Κύριον αἰτούμεθα.

Πάντας, Ἰωάννη, εὐλαβῶς σέ ὑμνοῦντας φρούρει καὶ σκέπε καὶ ῥύου βίου δεινῶν, ἱεράρχα ὄσιε, χαρίτων μέλαθρον, ἀποστόλων ὁμόζηλε καὶ τῆς εὐσεβείας κῆρυξ διαπρύσιε, ἐκδυσωποῦμέν σε καὶ ἀξίου πόλου βραβείων τούς ὀρθοφρονοῦντας ἰκέτας χάριτός σου, ἄνερ χαριτώνυμε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθῃμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Χάριτος πλήσον Μόνικαν, Ἰωάννη,
σύν δήμῳ εὐσεβῶν βοᾷ Χαραλάμπης.**